

Sygn. akt I C 2119/17

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: SSR Michał Włodarek

Protokolant: st. sekr. sąd. Ewelina Fengier

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 listopada 2017r. w K.

sprawy z powództwa (...) S.A. z/s we W. (KRS (...))

przeciwko pozwanej M. W. (PESEL (...))

o zapłatę

oddala powództwo w całości.

Sygn. akt I C 2119/17

UZASADNIENIE

W dniu 22 marca 2017r. powód (...) S.A. z/s we W. skierował do elektronicznego postępowania upominawczego żądanie zasądzenia od pozwanej M. W. kwoty 1.233,78zł wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie liczonymi od kwot 973,38zł, 65,11zł, 64,84zł, 65,36zł, 65,09zł od dnia od dnia 22 marca 2017r. do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód przytoczył okoliczności mające świadczyć o jego legitymacji czynnej powołując się w tym zakresie na przelew uprawnień oraz oznaczył źródło zobowiązania, jego wysokość oraz wymagalność podając, iż dochodzone roszczenie stanowi należność wynikającą z nienależyście wykonanej umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych łączącej pozwaną z poprzednikiem prawnym powoda.

W postępowaniu tym w sprawie o sygn. akt Nc – e (...) stwierdzono brak podstaw do wydania nakazu zapłaty.

Pozwana pomimo doręczenia jej odpisu pozwu wraz z załącznikami nie ustosunkowała się w żaden sposób do roszczeń powództwa.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 22 lutego 2016r. pozwana M. W. zawarła z (...) S.A. z/s w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...).

Na powyższą okoliczność (...) S.A. z/s w W. wystawił dokumenty faktur Vat w dniu 9 maja 2016r. nr (...)FV na kwotę 61,55zł, w dniu 7 czerwca 2016r. nr (...) na kwotę 61,61zł, w dniu 6 lipca 2016r. nr (...) na kwotę 62,44zł, w dniu 3 sierpnia 2016r. nr (...) na kwotę 62,50zł. Ponadto w dniu 12 sierpnia 2016r. wystawił notę wyrównawczą nr (...) na kwotę 973,38zł.

W dniu 2 lutego 2017r. (...) S.A. z/s w W. zawarł z powodem (...) S.A. z/s we W. umowę sprzedaży wierzytelności.

W stosunku do (...) S.A. z/s w W. Prokuratura Okręgowa w Warszawie w sprawie o sygn. akt PO III Ds. 35/2016 i Prokuratura Okręgowa w Płocku w sprawie o sygn. akt V Ds. 168/15 prowadzą śledztwa o przestępstwa oszustwa i usiłowania oszustwa w związku z zawieraniem umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Ponadto Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 20 grudnia 2016r. nr (...) stwierdził, iż (...) S.A. stosuje praktyki naruszające zbiorowe interesy konsumentów.

(umowa k. 13-14, cennik k. 15-17, wezwanie do zapłaty k. 21-22, zawiadomienie o cesji k. 23, faktury k. faktury k. 24-35, 59-66, nota k. 36, 67, umowa sprzedaży wierzytelności k. 37-44, płyta Cd. K. 53, z akt SR w Kaliszu I C 1944/17: pismo k. 61-64, zawiadomienie k. 68-69, inf. PO w W. k. 71, decyzja k. 72)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Na wstępie należy wskazać, iż powód nie wykazał, iż poprzedni wierzyciel pozwanej przeniósł na niego dochodzoną pozwem wierzytelność, w szczególności do pozwu powód nie przedstawił dokumentów, z których wynika, że pomiędzy (...) S.A. z/s w (...) S.A. z/s we (...) S.A. z/s w W. doszło do ważnej i skutecznej umowy cesji wierzytelności, której przedmiotem było roszczenie (...) S.A. z/s w W. w stosunku do M. W., we wskazanej wysokości z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...). Powyższe nie wynika przy tym z zapisu dołączonej do akt płyty Cd. k. 53, której treść prezentuje jedynie umieszczenie w arkuszu kalkulacyjnym danych bez ich poświadczenia we właściwej formie i wykazania jakiegokolwiek powiązania z dokumentem źródłowym cesji.

Ustawodawca w art. 511 kc mówi o „stwierdzeniu” przelewu wierzytelności pismem, tj. odnosi się do istnienia pisma stwierdzającego, że umowa przelewu została przez strony zawarta (por. wyrok s.apel w K. z dnia 8 marca 2005r. w sprawie o sygn. akt I ACa 1516/04, opubl. OSA 2005/12/44). Ponadto umowa przelewu, regulowana treścią art. 509 i n. kc, jest umową, na podstawie której dotychczasowy wierzyciel (cedent) przenosi wierzytelność ze swojego majątku do majątku osoby trzeciej (cesjonariusza). Przedmiotem przelewu może być co do zasady wierzytelność istniejąca, którą cedent może swobodnie rozporządzać. Wierzytelność, która ma stanowić przedmiot rozporządzenia, powinna być w dostateczny sposób oznaczona (indywidualizowana). Dotyczy to przede wszystkim wyraźnego określenia stosunku zobowiązaniowego, którego elementem jest zbywana wierzytelność, a zatem oznaczania stron tego stosunku, świadczenia oraz przedmiotu świadczenia (por. wyrok s.apel. w Szczecinie z dnia 25 marca 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 885/13, opubl. LEX nr 1461185).

Obowiązkiem powoda było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc., art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskałaby aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w B. z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Należy bowiem zwrócić uwagę, że sądy cywilne orzekają w granicach określonego przez stronę powodową żądania (art. 187 § 1 pkt 1 kpc), a elementem uzupełniającym owo żądanie są okoliczności faktyczne je uzasadniające (art. 187 § 1 pkt 2 kpc).

W przedstawionych warunkach zaistniała okoliczność, o której mowa art. 339 § 2 kpc albowiem zaniechanie polegające na braku dołączenia dowodów na poparcie przytaczanych okoliczności daje asumpt do uznania, iż przytoczone okoliczności budzą uzasadnione wątpliwości, w szczególności w zakresie legitymacji czynnej powoda i biernej pozwanej oraz istnienia zobowiązania, jego wysokości i wymagalności w zakresie kapitału i należności ubocznych oraz podstawy faktycznej i prawnej żądania (por. art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc, 353 kc i art. 354 § 1 kc).

Pozew jest pismem procesowym, które zawiera powództwo, tj. skierowany do sądu wniosek o udzielenie sądowej ochrony prawnej dokładnie określonego żądaniu, uzasadnionemu i skonkretyzowanemu przytoczonymi okolicznościami faktycznymi. Żądanie pozwu jest tzw. roszczeniem formalnym (procesowym), którego treścią jest twierdzenie powoda o przysługującym mu i podlegającym ochronie prawnomaterialnym interesie.

Legitymacja procesowa wskazuje kwalifikację materialną podmiotów prowadzących spór, w tym znaczeniu, że powód jest uprawniony do występowania z żądaniem udzielenia mu ochrony prawnej w stosunku do pozwanego, a ten zobowiązany do określonego zachowania się.

W niniejszym postępowaniu powód nie wykazał, że spełnia materialnoprawną przesłankę procesu, która decyduje o dopuszczalności badania i ustalania prawdziwości jego twierdzeń, że wymieniony w powództwie stosunek prawny istnieje i co jest jego przedmiotem.

W przedmiotowym postępowaniu nie istnieje możliwości określenia, że w procesie występują w charakterze stron te podmioty, które są jednocześnie podmiotami stosunku prawnego będącego przedmiotem procesu.

Przed oceną merytoryczną sprawy Sąd zawsze z urzędu ustala czy strony występujące w procesie posiadają legitymację, jej brak zawsze skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby, a dokładniej bez możliwości merytorycznej oceny roszczenia.

Niezależnie od powyższego powód nie wykazał, iż (...) S.A. z/s w W. świadczyło na rzecz pozwanej usługi telekomunikacyjne, tym bardziej, iż z dołączonych do pozwu dokumentów nie wynika, iż pozwana korzystała z tych usług – wykaz połączeń za poszczególne okresy rozliczeniowe jest zerowy. Powyższe powoduje, że brak jest podstaw do uznania, iż pozwana w sposób nienależyty wykonała zobowiązanie zachowując się wbrew treści umowy poprzez zaniechanie uiszczenia opłat abonamentowych wynikających z istniejącego stosunku obligacyjnego oraz ze zaniechanie po stronie pozwanej było zawinione (por. art. 353 § 1 kc, art. 354 kc, art. 355 kc, art. 471 kc i art. 361 § 1 i 2 kc).

Dodatkowo w realiach niniejszego postępowania ujawniły się okoliczności mogące świadczyć o wysokim prawdopodobieństwie sprzecznego z prawem uzyskania dochodzonego pozwem roszczenia przez (...) S.A. z/s w W..

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.